

Oma

Muzikaal blijspel

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Eugénie van der Meyden - Sittorius
Henri van der Meyden - haar echtgenoot
Elisabeth van der Meyden - Sittorius
Adriaan van der Meyden - haar echtgenoot
Adeline van der Meyden - Sittorius
Alex van der Meyden - haar echtgenoot
Josefine van der Meyden - Sittorius
Leopold van der Meyden - haar echtgenoot
Oma Sittorius
Dokter Zijlstra, internist
Professor Dokter Heinewitz
Zuster Mathilde
"Broeder" Hans
Tuinknecht Gerard
Tante Pietje, werkster
Nelie van der Meyden]
Nellie van der Meyden] siamese tweeling
Neef Olaf
Nicht Krista

Figuranten in de vorm van patiënten van Dokter Heinewitz.

LIJST VAN LIEDSJES

Oma (heb je 't al vernomen?)
Familie
Een litertje Z Z
Geheim
Patiëntenlied (tango)
Amazow
Pam pam pam
Ontwaakt
Nellie & Nelie
Die goeie ouwe tijd
Een verhouding
Finale

EERSTE BEDRIJF

1e tafreel

Gordijn gesloten. Enkele spots tasten onrustig het gordijn af. Opeens gaat er een telefoon. En nog een. En nog een. En nog een. In allemaal verschillende toonaarden. Chaotisch. Iedereen lijkt iedereen op te bellen. De muziek neemt het ritme van de telefoons over. Doek gaat op. Iedereen staat met een telefoon in de hand.

OMA

Heb je 't al vernomen? Heb je 't al vernomen?

Oma is van de trap gestort.

Ambulance is gekomen. Heeft Oma meegenomen.

Maar we denken niet dat oma nog beter wordt.

Oma. Zo levendig.

Oma is zo dik in de zeventig.

Oma. Zo prachtig.

Oma is dik in de tachtig.

Oma is gevallen. Dus we moeten allen

als de wiedeweerga naar het gasthuis toe.

Oma 's laatste uren, 't kan niet lang meer duren,

Oma was waarschijnlijk levensmoe.

Oma. Zo vrolijk.

Oma. Zo olijk.

Altijd in voor een geintje,

maar eens, dan knapt het lijntje.

Heb je 't al vernomen? Heb je 't al vernomen?

Misschien zie je Oma de laatste maal.

Iedereen moet komen. Iedereen moet komen!

En als de bliksem naar het hospitaal.

Eugénie: Met Eugénie van der Meyden-Sittorius... Ah, ben jij dat, Henri..... Wat zeg je? Je méént het! Affreus!!

Adriaan: Met Adriaan van der Meyden... Ah! Alex! Wat? Je liegt het! Zeg dat het niet waar is!

Adeline: Adeline van der Mey... Ach nee!!! Wat verschrikkelijk!! Wanneer is het gebeurd?

Leopold: Leopold van der M..... Wat zeg je? Lievehemelse deugd zeg! Dat is een ramp!

Henri: 't Komt nooit meer goed.

Alex: Dit zal wel haar einde worden.
Elisabeth: Een verschrikkelijke slag.
Josefine: Ik ben geheel ontdaan. Wat gruwelijk.

OMA

Gruwelijke tijding. Gruwelijke tijding.
Oma is niet meer onder ons.
't Moest een keer gebeuren. 't Moest een keer gebeuren.
Ze viel van de trap met een luide bons.
Niets is immers eindeloos.
Alles houdt eens op.
Het komt altijd onverwachts. De finale stop.
Ons geslacht. Zo prachtig.
Ons geslacht. Zo krachtig.
Ons geslacht weet wat sterven is.
Dus wij moeten voortaan
sterk en dapper doorgaan
.....
en hoe zit met de erfenis?

2e tafereel

Allen leggen de telefoon neer. Jassen worden uitgedaan. Handen geschud. Troostend op schouders geslagen. Troostend gekust. Maar het is niet echt. Niet gemeend. De hele familie wantrouwt elkaar. Men speelt toneel dat men zo veel om elkaar geeft. De buit wordt al verdeeld terwijl oma nog niet eens dood is.

Eugénie: D'r bloedkoralen ketting. En d'r bloedkoralen oorhangers.
En d'r gouden medaillon. Dat had ze aan mij beloofd.
Alex: De vier schilderijen van Koekoek. Die heeft ze mij bedeed.
Leopold: De staande klok. Die mocht ik hebben.
Adeline: De notenhouten secretaire. Die was voor mij bedoeld.
Josefine: Daar weet ik anders niets van. Ze vond juist dat alle juwelen MIJ zo goed stonden. Zo koninklijk.
Adeline: Hoe kóm je erbij! De juwelen bewaarde ze in de notenhouten secretaire. Dáár horen ze in.
Elisabeth: Ha ha!! Ze wilde juist dat ik alle meubels zou krijgen! Dus ook de secretaire!
Henri: Wel nee. Die secretaire heb ik verleden jaar nog helemaal voor haar gereviseerd. En ze zei dat ik hem na haar dood hebben

mocht.

Adriaan: Wat doen we met het huis?

Eugénie: Hoezo? Wou JIJ er gaan wonen?

Elisabeth: De staande klok hoort bij de meubels. En die zijn voor mij.
(*er ontstaan een heibelachtige sfeer*)

Josefine (*tot Eugénie*): Wat moet jij nou met juwelen. Bloedkoraal stáát jou helemaal niet.

Leopold (*tot Henri*): Die staande klok bij de secretaire. Die mag je niet scheiden.

Henri (*tot Alex*): Die vier schilderijen van Koekoek.... Daarvan krijgen we er ieder een.

Eugénie (*tot Adeline*): Alles wat in de secretaire zit is van MIJ.

Leopold (*met stemverheffing*): Maar van MIJN staande klok blijft IEDEREEN af!!

Alex: Wat nou..... jouw staande klok! De klok hoort bij MIJN schilderijen!

Adriaan: Jouw schilderijen? Ha! Dat zullen we nog wel eens zien. Als je maar weet dat het Chinees porselein voor mij is.

Adeline: O ja? O ja? Maar van het Willem III ontbijtservies blijf je af. Dat heeft Oma MIJ beloofd.

Josefine: Daar weet ik niets van. Maar de Japanse vazen zijn voor mij, al ga je op je hoofd staan.

Eugénie: Niks Japanse vazen. Niks Japanse vazen! Die horen bij het bloedkoraal!!! (*Ruzie. Fel door elkaar heen praten. Wijzen. Jasjes losknopen. Aanstalten maken om op de vuist te gaan. Elkaar bedreigen. Géén handgemeen laten ontstaan! Na volgende tekst door elkaar heen laten kakelen*) O, dus daarom zaten jullie zo vaak bij Oma.... Om de boel te verdelen... Om een wit voetje te halen... LIJKENPIKKERS!!!

Elisabeth: Mens, ga toch weg.... Ik kon er niet komen of JIJ zat er al... Met je zielige gezemel... AASGIER!!!

Adeline: Moet jij nodig zeggen.... JIJ wilde toch zo graag dat ze in een verzorgingstehuis ging... Kon jij de boel vast fijn leeghalen... PLUNDEREN!!!!

Josefine: Dat noemt zich zusters. Dat noemt zich zusters!!! Jullie hebben dat arme mens zowat de kist in gekletst... MOORDENAARS!!!

Henri: IK was haar lievelings kleinsschoonzoontje... Maar jullie.... Jullie kwamen er alleen om te halen... BLOEDZUIGERS!!!

Adriaan: Alle klusjes voor oma doen, hè... Ach nee oma, dat doe ik wel even voor u.... Hoeft u alleen het materiaal maar te betalen.... OPLICHTER!!!

Alex: Ik heb jullie steeds wel in de gaten gehad, hoor.... Jullie zaten achter haar centen aan als een bok op de haverkist... HYENA'S!!!
Leopold: Jullie hebt niets anders gedaan dan dat arme mens uitvreten... 't Zou me niets verbazen als het meeste al ingepikt was... UITVRETERS!!! (*deur open. Arts op, compleet in witte jas en stethoscoop. Hijgende stilte. Verstarring van het beeld*)

3e tafereel

Zijlstra: Eh.... de familie Van der Meyden-Sittorius?

Eugénie (*nahijgend*): Om u te dienen.

Zijlstra (*schudt haar wat verstrooid de hand*): Eh... tja. Zijlstra is mijn naam. Internist.

Eugénie (*zich voorstellend*): Eugénie van der Meyden-Sittorius. Ja. De oudste kleindochter van Mevrouw Sittorius. En dit zijn mijn zusters. Elisabeth, Adeline en Josefina. Dit is mijn man, Henri. En dat zijn z'n broers: Adriaan, Alex en Leopold.

Zijlstra (*verwonderd*): Eh... U bent vier zusters? En getrouwd met vier broers?

Henri: Eh, ja... We wilden de familie niet zo uit laten dijen....

Elisabeth: Wij houden het graag "en familie"....

Adeline: Wij zijn een heel hechte familie...

Leopold: Wij betekenen veel voor elkaar....

Alex: Steunen elkaar door dik en dun....

Josefine: En nooit een onvertogen woord.

Adriaan: Alles in de beste harmonie.

Zijlstra: Eh... Tja... Neemt u mij niet kwalijk... Ik meende hier toch enig gerucht te vernemen... Ruzie, dacht ik....

Josefine: Ruzie?

Alex: Wij?

Eugénie: In onze familie?

Adeline: Onenigheid?

Adriaan: Woorden?

Leopold: Problemen?

Josefine: Narigheid?

Henri: Bij ons?

Allen: NOOIT!!!!

Familie

Je hoort soms van die wonderlijke zaken,
van mensen die 't elkaar zo moeilijk maken.

En die voortdurend kibbelen en kiften,
een prooi zijn voor de gruwelijkste driften!
Een man vermoordt z'n zuster en z'n zwager,
zijn vrouw heeft een verhouding met de slager.
Z'n zoon is een verstokte drugsgebruiker,
z'n dochter lijdt aan jeuk en heeft zwaar suiker.
Dat zijn beslist afschuwelijke dingen,
gelukkig is dat niet in ons soort kringen!

De familie is heilig.
De familie is veilig.
Zuster wordt beschermd door haar broeder.
Kindje wordt gekoesterd door z'n moeder.
De familie, een zegen.
De familie, niets op tegen.
Iedereen kiest liefst een domicilie,
in de schoot van een warme familie.

Ze zeggen dat je liefde niet kan dwingen,
da's anders in de allerhoogste kringen.
Daar wordt toch eerst gekeken wat papa doet.
En God-bewaar-me als er snel getrouwd moet.
Ze noemen ons wel gierigaards of stijven,
maar 't geld moet wel in de familie blijven!
Een meisje mag alleen met iemand slapen
in 't bezit van een correct familiewapen!
Dat wij voor onze kind'ren partners wensen,
komend uit de kring van ons soort mensen.

De familie is heilig.
De familie is veilig.
Zuster wordt beschermd door haar broeder.
Kindje wordt gekoesterd door z'n moeder.
De familie, een zegen.
De familie, niets op tegen.
Iedereen kiest liefst een domicilie,
in de schoot van een warme familie.

Zijlstra (*ietwat verward*): Juist ja. Eh.... tja. Hm. Wonderlijk. Nu goed.

Eén familie dus. Tja. Eh.... wat betreft uw moeder.

Adeline: Grootmoeder.

Zijlstra: Pardon?

Eugénie: Grootmoeder. Mevrouw Sittorius is onze grootmoeder. Oma.

Zijlstra: U bent allen haar kleindochters?

Josefine: Onze moeder is overleden toen wij nog heel jong waren. Oma heeft ons toen verder opgevoed.

Elisabeth: Als hoofd van de familie.

Zijlstra (*in de papieren bladerend*): Eh. Ja. Juist. Het klopt allemaal.

Alex: Wat klopt er, dokter?

Zijlstra (*verward*): Eh... Alles. En niets. Het is wetenschappelijk hoogst interessant. En uiterst raadselachtig. Zéér bijzonder. Uniek, mag ik wel zeggen.

Eugénie (*trots*): Wij zijn ook een zeer bijzonder familie.

Zijlstra: Eh... ja. Nee, bedoel ik. Het gaat niet om uw familie. Het gaat om uw eh... grootmoeder. Om oma.

Henri (*smartelijk*): Ze is overleden.

Adriaan (*huilerig*): Het einde nadert....

Alex (*bang*): Als ze maar geen pijn hoeft te lijden...

Leopold (*naar z'n hart grijpend*): Een lang, smartelijk sterfbed is zo verschrikkelijk.

Eugénie (*gehaast*): O, maar dat zou oma nooit willen.

Josefine: Nee.... Ze was een vurig voorstander van euthanasie.

Adeline: Ja hoor... Ze zei altijd: "Als mij ooit iets mocht gebeuren..."

Elisabeth: Dan geef je me maar een spuitje, en dan....

Allen (*opgewekt*): HOEPS!!! DE KIST IN!!!!

Henri (*gretig*): Dus laat niets u weerhouden, dokter.

Adeline: U handelt geheel in overeenstemming met oma's wil.

Elisabeth: Bespaar haar een lijdensweg.

Zijlstra: Oma gaat niet dood.

Josefine: Dat zou ze zó erg vinden.

Zijlstra: Oma gaat nóóit dood.

Eugénie: Dat heeft ze niet verdiend.

Zijlstra: Oma is onsterfelijk.

Leopold: Een menswaardig sterven. Dat verdient ieder mens.

Zijlstra: Oma heeft het eeuwige leven.

Adeline: De arme stakker.

Alex: Om zo aan je einde te moeten komen.

Eugénie: Ze was een echte moeder voor ons.

Zijlstra: Maar het kan nog wel even duren.

Henri: Voor ze overlijdt?

Zijlstra: Nee, voor ze wakker wordt.

Allen: WAT?!?!?!?

Zijlstra: Eh... tja. Een hoogst curieus geval. Uw moeder... eh....

pardon, gróótmóeder is een uiterst merkwaardig geval, wetenschappelijk gezien.

Henri: Daar zijn we dan mooi klaar mee.

Zijlstra: In de literatuur is er weinig over gepubliceerd... Alleen Stavinsky in 1922, en Lazard, in 1938, reppen erover....

Eugénie (*ongelovig*): Ze gaat niet dood? Ze is van zeven meter naar beneden geflikkerd.... En ze is tegen de negentig!

Zijlstra (*fijntjes*): Ze kan ook wel honderdnegentig zijn... En zo'n val... Dat zegt niets... Normaal gesproken zou ze zijn opgekrabbeld en was zo gewoon verder gegaan...

Leopold: Wat bazelt u nou toch allemaal?

Zijlstra: Ja, ik begrijp dat het wat ongeloofwaardig overkomt.... Maar het is toch echt waar.

Josefine: Lariekoek.

Zijlstra: Mag ik u eens wat vragen... Eh... tja. Was uw moeder... eh... grootmoeder ooit ziek?

Eugénie: Nee.

Zijlstra: Een griepje... een licht verkoudheid... Hoofdpijn... Kiespijn... Menstruatiepijn.... Oorpijn...

Adeline: Oma had nooit wat.

Elisabeth: Wij trouwens ook niet.

Zijlstra (*aantekeningen makend*): Ja, dat dacht ik al... En hebt u enig vermoeden hoe oud uw eh.... oma is?

Leopold: Ik dacht zo'n dikke zeventig.

Adriaan: Welnee. Begin tachtig.

Josefine: Ach kom. Eind zestig.

Alex: Oma vierde nooit haar verjaardag.

Adriaan: Verroest! Nou je het zegt....

Zijlstra: Boven de honderd is leeftijd moeilijk te schatten. Ze is ouder dan honderdenvijfentwintig... Ik moet er een slag naar slaan.... Daarom zei ik net schertsenderwijs: "wie weet 190"....

Eugénie: Ik begrijp er niets van.

Zijlstra: Uw eh... Oma heeft het Syndroom van Amazow.

Henri: Och, mijn God. Zie je wel. Ik heb altijd wel geweten dat ze te veel rundvlees at. Altijd een broodje rauwe tartaar....

Leopold: Alweer een slachtoffer van de gekke-koeien-ziekte....

Adeline: Wat een vreselijke manier van sterven.

Adriaan: Kunnen we haar slager daar niet financieel verantwoordelijk voor stellen?

Zijlstra: Amazow is een kleine enclave in Centraal Aziatisch Rusland, vér achter de Oeral.

Eugénie: Hè?

Zijlstra: En de inwoners van die enclave worden wonderbaarlijk oud. Ze zijn nooit ziek. Ze verouderen nauwelijks. Dat komt door hun genen en hun bloedgroep. Ze hebben bloedgroep ZZ en ook hun genen duidt men aan met ZZ.

Elisabeth: Wacht eens... Oma was van Russische komaf... Sittorius is een Nederlandse verbastering van het Russische Sittorowsky... Oma heeft ons eens verteld dat een van haar voorouders aan het begin van deze eeuw naar Nederland is gekomen....

Zijlstra: Aan het begin van deze eeuw, zegt u? Wel nee! Aan het begin van de vorige eeuw! Na de volkerenslag bij Leipzig, waarbij Napoleon werd verslagen, trokken Russische Kozakken, om hem te achtervolgen, door tot in Amsterdam!

Een deel van die kozakken kwam uit Amazow... En één van hun is blijven hangen, ontmoette hier een vrouw en gaf zijn zeldzame genen door aan zijn nageslacht....

Josefine: Wilt u daarmee zeggen dat oma uit de Napoleontische Tijd stamt?

Zijlstra: Dat is helemaal niet onmogelijk.

Alex: Dat kán toch helemaal niet.

Zijlstra: Ik weet dat het ongelooflijk klinkt. Het Syndroom van Amazow werd in de wetenschap altijd wat lacherig afgedaan... Evenals de bloedgroep ZZ... Maar een zekere professor Heinewits heeft altijd volgehouden dat het wel degelijk bestond en dat hij het vinden zou.

Adriaan: Professor Heinewitz?

Zijlstra: Vluchtte in de jaren vijftig uit Oost-Duitsland naar het Westen met een schat aan informatie over het Syndroom van Amazow. Maar werd niet serieus genomen. Moet nu nog ergens een kleine praktijk hebben. Ik heb destijds stage bij hem gelopen.

Henri: Ah.

Zijlstra: Maar het moet u toch opgevallen zijn.... Uw oma was nooit ziek!

Eugénie: Las zonder bril.

Alex: Liep de vierdaagse.

Josefine: Zwom als een vis.

Adeline: Nooit moe. Kon dagen doorgaan.

Elisabeth: Hebben we trouwens allemaal.

Adriaan: Ja. Een sterk geslacht.

Leopold: We wisten niet beter dan dat dat zo hoorde.

Eugénie: Je staat er gewoon niet bij stil.

Zijlstra: Maar er is meer. Ook de organen verouderen niet, schijnt het. Hart, lever, nieren, maag, darmen... Alles blijft onder alle omstandigheden perfect functioneren. Uiterst plezierig bij

transplantaties. En de bloedgroep ZZ heeft hij transfusie naar anderen zeer gunstige resultaten op de algehele gezondheidstoestand van de patiënt....

Henri: Dus ZZ is buitengewoon zeldzaam.

Zijlstra: Inderdaad.

Adriaan: En dus buitengewoon duur.

Zijlstra: Ik denk dat een liter ZZ zo'n slordige ton waard is.

Eugénie: Wat?!?!?!?!?

Leopold: Een ton?

Josefine: Honderdduizend gulden?

Zijlstra: 't Is maar een schatting... Het dubbele zou ook mogelijk zijn.

Adeline: Allemachtig.

Alex: Jawel... jawel..... Maar nu is oma dan toch uitgeteld... ZZ of geen ZZ... 't Is over met Oma....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto